

Եղիշե Չարենց

Դահիճը կարմրագգեստ

Դու կդնես քո գլուխը իմ բարձին՝
Սև հյուսերդ ջրերի պես թափած վար,
Սրտատրոփ, լուռ կսպասես հարվածին՝
Գոհ, անտրտունջ, երագորեն հոգեվար:

Կիջնի՛, կիջնի՛ իմ հարվածը մահաբեր
Կո՛ւյր հարվածը կարմիր հագած դահիճի.
Դուրսը քամին կծիծաղի անտարբեր
Ու մութը, չար, կխտանա ու կաճի:

Բայց մեռնելուց առաջ, վերջի՛ն վայրկյանին,
Դու կտեսնես և կժպտաս հպա՛րտ, գոհ,
Որ դահիճը, այդ կարմրագգեստ վայրենին
Համբարում է ջղաճգվող ձեռքը քո...

1916